

4615 2/3 23: I. Beh. af F. t. L. om 8 Timers Arbejdsdag f. de v. Industri m. v. beskæf. Arbejdere. 4616

naar jeg siger, at jeg ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal mener at maatte lægge mere Vægt paa det Resultat, man fra Arbejdsgivernes Side kommer til, som de tekniske økonomiske Ledere af Virksomheden naar til, end til de Resultater, som man fra Arbejdernes Side naar til, idet det ærede Medlem dog sikkert vil erkende, at til Bedømmelsen af saadanne almene Spørgsmaal med Hensyn til Arbejdets Resultater, set som Helhed, besidder Arbejdsgivernes Sammenslutning Forudsætninger, som Arbejdernes Sammenslutninger ikke i samme Grad kan siges at have.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at vi bør behandle denne Sag uden al Ensidighed. Det er jeg enig med det ærede Medlem i. Man bør fremhæve, siger det ærede Medlem, hvad der taler for, og man bør fremhæve, hvad der taler mod. Ogsaa dette kan i og for sig være rigtigt. Men vilde det nu ikke være ganske heldigt at fremhæve, hvad man selv mener om Sagen? Hvis det ærede Medlem ved denne Lejlighed ikke havde fulgt den Taktik, som fra hans Partis Side synes at skulle følges i alle de brændende Spørgsmaal, som vi for Tiden behandler, at reservere sig sin Stilling og indskrænke sig til at sige: paa den ene Side og paa den anden Side og midt imellem, saa tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem havde bidraget mere til at bringe Klarhed i dette Spørgsmaal, end han har bidraget ved den Tale, han nylig holdt. Er det det radikale Venstres Mening, at det vil medvirke til Gennemførelsen af 8 Timers Arbejdsdagen ved Lov her i Landet, eller er det det ikke? Det vilde være ønskeligt at faa et klart og aabent Svar paa dette Spørgsmaal, det vilde jeg sætte meget mere Pris paa end de Betragtninger om, hvad der taler for, og hvad der taler imod, som det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stavning): Den højtærede Minister gav Udtryk for Forbavelse over, at jeg kunde nære Anskuelse om ham af en vis bestemte Art. Jeg skal lade ham bevare denne Forbavelse, det er ikke værd at rive ham ud deraf. Med Hensyn til de Realiteter, som Ministeren beskæftigede sig med, skal jeg sige, at jeg

er forbavset over at høre, at den haarde Virkelighed skal have tvunget os til at revidere de Opfattelser, der kom til Orde ved Fredsslutningen, altsaa f. Eks. de Ord, der staa i Versailles-Traktaten, og som lyder: Da der bestaar Arbejdsforhold, der for et stort Antal Mennesker medfører saa megen Uretfærdighed, Elendighed og Savn, at der kan opstaa en for Verdensfreden og Verdensharmonien faretruende Utilfredshed o. s. v. Det var en af de Betragtninger, paa hvilke man byggede Lovgivningen om Arbejdstid og andre sociale Forhold. Disse Opfattelser siger den højtærede Minister, vi er blevet tvunget af Virkeligheden til at revidere. Jeg kan ikke tro, at det er rigtigt. Ude i Verden har man ikke revideret dem, i hvert Fald ikke officielt. Det kan godt være, at der gaar omkring en reaktionær Samling Mennesker i hvert Land og taler mod saadanne Opfattelser, men officielt har man i hvert Fald endnu ikke vedkendt sig, at man paa det Punkt har foretaget nogen Revision i de Lande, der afsluttede Fredstraktaten og gennemførte de Foranstaltninger, for hvilke den her citerede Sætning er Grundlaget. Jeg vil heller ikke haabe, at det skulde blive nødvendigt i vort Land tvunget af nogen haard Nødvendighed at opgive Tanken om at afhjælpe Uretfærdighed, Elendighed og Savn blandt Arbejderne, at afhjælpe den Uretfærdighed, som en lang Arbejdstid er for Tusinder af Mennesker. Skulde man opgive det? Det vilde dog være et højst ejendommeligt Udslag af den voksende Civilisation og Kultur.

Jeg forstaar ikke, hvad den højtærede Minister sigter til med denne Nødvendighed for en Revision af saadanne Opfattelser. Og hvad angaar Arbejdstiden saadan rent reelt set, saa er det desværre en sørgelig Kendsgerning, at den 8 Timers Arbejdsdag er alt for lang, at man ikke er i Stand til at beskæftige de forhaandenværende Arbejdere rundt om i Landene, at man ved Hjælp af 8 Timers Arbejdsdagen og til Trods for, at man ved Siden af har en betydelig Arbejdsløshed, er i Stand til at producere den Varemængde, den Mængde Livsfornødenheder, Klæder o. s. v., som er nødvendig til Befolkningens Behov. Det tyder ikke paa, at den 8 Timers Arbejdsdag er for kort, tværtimod, der er Kendsgerninger, som viser os, at man netop paa Grund af den